

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010229
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010229.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného M. I., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom R. - U. G., F. XXX/XX, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/81/2021 zo dňa 22.12.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. I. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. I. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože v čase okolo 17.00 h dňa 28. 08. 2021 prišiel v D. na ul. I. E. XXXX do baru M. V. V., kde vykrikoval na personál, aby zavolali G. B., že v dome to už vybavil, a vybaví to aj tu, následne chytil do rúk stolík a začal ho hádzať do vstupných dverí z vonkajšej strany, po čom začal utekať ku schodom, avšak po chvíli sa vrátil a hodil kameň do sklenenej výplne vstupných dverí, pričom na dverách rozbil dvojitú sklenenú výplň o rozmere 87 x 180 cm a poškodil hliníkový rám dverí, tiež vykrikoval, že toto nie je všetko, že ešte neskončil a ušiel preč, čím spôsobil záujmovému združeniu Europa Invest Consortium so sídlom R. R., F. H. XXX/X, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 900,- €, taktiež v ten istý deň 28. 08. 2021 v poobedných hodinách v D., na ul. O. prišiel k voľne prístupnému rodinnému domu č. XXX/XX, v ktorom býva jeho bývalá priateľka G. B., kde hodil betónovú tvárnicu do okna miestnosti knižnice, na ktorom rozbil dvojitú sklenenú výplň plastového okna o rozmeroch 103 x 120 cm, pričom poškodil vnútorné horizontálne hliníkové žalúzie, následne hodil betónovú tvárnicu do kuchynských plastových terasových dverí, na ktorých rozbil dvojitú sklenenú výplň o rozmere 71 x 215 cm, pričom taktiež poškodil vnútorné horizontálne hliníkové žalúzie a pri vchodových dverách zlomil figovník zasadený v črepníku, čím spôsobil Mgr. G. B. škodu vo výške 500,- €, následne v čase okolo 04.00 h dňa 18. 09. 2021 prišiel v D. na ul. I. E. 1660 k vstupným dverám baru M. V. V., kde si predtým zabudol svoj mobilný telefón a začal búchať na uzamknuté vstupné dvere a vykrikoval pritom na G. B., ktorá sa v tom čase nachádzala vnútri baru vulgarizmy a že si v bare zabudol svoj mobilný telefón, ktorý mu G. B. následne podala cez vetracie okno pri vstupných dverách, obžalovaný si telefón zobral a pri odchode z miesta hodil barový drevený stolík do sklenených vstupných dverí s dvojsklom, na ktorých rozbil sklenenú výplň dverí o rozmere 0,87 m x 1,8 m a utiekol preč, pričom uvedeným konaním spôsobil záujmovému združeniu Europa Invest Consortium so sídlom R. R., F. H. XXX/X, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 400,- €.

Bol za to odsúdený podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m) a 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným Europa Invest Consortium škodu vo výške 1.300,- Eur a Mgr. G. B. škodu vo výške 500,- Eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podal voči nemu odvolanie obžalovaný čo do výrokov o treste a o ochrannom liečení.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že v jeho prípade vzhľadom na závažnosť prečinu a prevahu poľahčujúcich okolností by bol u neho účel trestu splnený aj uložením trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, eventuálne uložením peňažného trestu. Uložený nepodmienený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny. Rovnako má za to, že nie je potrebné mu ukladať ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keďže nepožíva alkoholické nápoje a nie je závislý na alkohole. V tejto súvislosti namietal aj závery znaleckého posudku MUDr. H. E.. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok (vo výrokoch o treste a ochrannom liečení) a uložil mu sám trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, resp. aby mu neuložil ochranné protialkoholické liečenie. Výroky o náhrady škody v napadnutom rozsudku navrhol ponechať nezmenené.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, keď mu bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené na adresu, ktorú v konaní pred súdom určil ako adresu na doručovanie písomností - D., V. XX/X (zásielku si neprevzal v odbernej lehote na pošte, a preto nastala tzv. fikcia doručenia v zmysle § 66 ods. 3 Tr. por.) a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr. por. (§ 293 ods. 5 Tr. por.). Odvolací súd navyše zistil, že obžalovaný sa v čase konania verejného zasadnutia nenachádzal vo väzbe či vo výkone trestu odňatia slobody a nešlo v prejednávanej veci o trestný čin s hornou hranicou trestu odňatia slobody prevyšujúcou desať rokov (§ 293 ods. 6 Tr. por.).

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie o oboznámenie správy z probačného dohľadu nad obžalovaným po jeho prepustení z väzby na slobodu v predmetnej trestnej veci, resp. po nahradení jeho väzby na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/185/2021 zo dňa 04.01.2022, od probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Partizánske (vrátane jej príloh, vid' č.l. 295-309), z ktorej vyplynulo, že obžalovaný sa probačného dohľadu v jeho úvode riadne a pravidelne podroboval, ale neskôr sa na probáciu už nedostavil, bol nedostupný a prestal spolupracovať aj so súdom, pričom v inej trestnej veci bol na neho vydaný dokonca príkaz na zatknutie z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. práve z dôvodu, že jeho pobyt nebol orgánom činným v trestnom konaní známy.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o treste a o ochrannom liečení), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

*** K výroku o treste ***

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň u neho zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. Zistil teda u neho prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi a upravil tak trestnú sadzbu

trestu odňatia slobody až na 8 mesiacov. S takouto úpravou trestnej sadzby trestu odňatia slobody sa stotožnil aj odvolací súd.

K odvolacím námietkam obžalovaného uvádza odvolací súd nasledovné:

Vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu (§ 34 Tr. zák.) povinnosť súdu obžalovanému uložiť taký druh trestu a v takej jeho výmere, ktoré by inak nezodpovedali zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Odvolací súd ďalej uvádza, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne a podrobne prihliadol aj na predchádzajúci život obžalovaného a z tohto pohľadu preto považuje odvolací súd nápravu obžalovaného za podstatne sťaženú, keď predošlé uložené tresty (najmä nepodmienečné tresty odňatia slobody) ho nevedli k vedeniu riadneho života na slobode už bez páchania trestnej činnosti.

Z hľadiska týchto skutočností preto i odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, pretože len takýto trest môže splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. O to viac to platí naviac v prípade, keď bolo preukázané, že obžalovaný zjavne nevyhovel ani podmienkam, na základe ktorých bolo jeho väzobné stíhanie v prejednávanej veci nahradené miernejšími inštitútmi (v tom kontexte, že ani hrozba jeho opätovného väzobného stíhania, a teda opätovného obmedzenia jeho osobnej slobody, ho „nedonútila“ dodržiavať podmienky určené pri nahradení jeho väzby).

Z týchto dôvodov uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne, t.j. v strede upravenej trestnej sadzby, nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. K tomu odvolací súd dodáva, že nebyť vyhlásenia obžalovaného o vine, musel by mu byť nepochybne uložený prísnejší trest odňatia slobody, a to pri hornej hranici trestnej sadzby prichádzajúcej do úvahy.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako tak rozhodol už aj súd prvého stupňa, je dané tým, že pred spáchaním trestného činu už bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Iné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody sa odvolaciemu súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

*** K výroku o ochrannom liečení ***

Nielen trest, ale aj ochranné opatrenia sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného. Ochranné opatrenie je ujma na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného alebo inej osoby, ktorú môže uložiť len súd podľa tohto zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými. Pri ich ukladaní sa súdy neriadia zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti a prihliadajú aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a či inej osoby (§ 35 ods. 5 Tr. zák.). Medzi ochranné opatrenia patrí aj ochranné liečenie.

Preskúmaním výroku o uloženom ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. dospel odvolací súd k záveru, že aj tento výrok je správny a zákonný. I napriek tomu, že obžalovaný v minulosti vykonával totožné ochranné liečenie a z jeho výkonu bol dňa 23.06.2017 prepustený, uloženie (znalcom psychiatrom navrhovaného) ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou a splnenie jeho účelu je podľa názoru odvolacieho súdu v prejednanom prípade potrebné najmä z pohľadu opätovného návratu obžalovaného k požívaniu alkoholu, v súvislosti s užívaním ktorého sa dopustil trestnej činnosti. Odvolací súd obžalovaného zároveň upozorňuje, že v prípade nedostatočnej spolupráce pri výkone ambulantného ochranného liečenia bude kedykoľvek možné zmeniť formu liečenia z ambulantnej na ústavnú.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.